

Obchod so šťastím

Irina Semina

Poviedky na pohladenie duše

Ljndeni

Obchod so šťastím

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Ljndeni

Irina Semina

Obchod so šťastím – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Obchod so šťastím

Irina Semina

Text © Irina Semina, 2013

Translation © Ema Liptáková, 2013

Cover illustrations licensed by www.depositphotos.com/Oksana (fairy);
sanyal (floral ornament), 2013

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-0818-0 (2. vydanie, 2018)

ISBN v tlačenej verzii 978-80-8089-686-7 (1. vydanie, 2013)

ISBN e-knihy 978-80-566-0887-6 (1. zverejnenia)

Elfka a jej rozprávky

Hviezdu menom Elfka rozsvietila na rozprávkovom nebi psychologička, fyzikálna terapeutka a „rozprávko-terapeutka“ Irina Semina. Elfka žije v Rusku, presnejšie na ďalekej Sibíri. Keď si na mape vyhladáte jazero Bajkal, známe svojou priehľadnosťou, hĺbkou a krásou, vedzte, že žije práve tam. Len na takých čarovných miestach totiž môžu vznikáť čarovné rozprávky, ktoré Elfka posiela do sveta.

Elfka je rozprávková bytosť, trochu víla, trochu mimozemšťanka a trochu postava, ktorá vzišla z čarovného príbehu. Má ryšavé vlasy, provokujúci úsmev, veľké dúhové krídla a veľmi svojrázny a nezaujatý pohľad na svet i ľudí. Vie nahliadnúť do vnútra vecí a všimnúť si to, čo letnému pohľadu unikne. Možno práve tento svieži pohľad na obyčajné veci je dôvodom, prečo sú rozprávky Iriny Seminy také obľúbené a žiadané najrozmanitejšími ľuďmi – čítajú ich deti aj dospelí.

V Rusku sú Elfkiné rozprávky veľmi populárne. Od septembra 2010 vyšlo už sedem kníh, kolekcia kariet s názvom 24 krokov k šťastnému životu a Kľúč k šťastiu. Rozprávky si možno stiahnuť aj na internete a sú preložené do mnohých jazykov.

Prečítajte si názory ľudí, ktorým sa dostali do rúk Elfkine rozprávky:

*Elfka, veľmi pekne ďakujem za Vaše úžasné rozprávky.
Keby ste len vedeli, ako mi pomáhajú žiť! Meniť
sa k lepšiemu a pozerat' sa na svet inými očami.
Ste úžasná víla, ktorá do našich srdc prináša teplo
a svetlo. Ešte raz ďakujem!*

Elenka

Dobrý deň, Irina,

dočítala som sa, že Vám vyšla nová kniha. Gratulujem!

Je skvelé, že ste sa na svojej spisovateľskej dráhe vydali cestou liečivých rozprávok. V súčasnosti sa píše kadečo, ale väčšinou je to prázdne a nestojí to za nič. Vaše rozprávky sú však múdre a pohladia na duši.

S úctou

Marina Schneiderová, Nemecko

Myslím si, že Elfkine rozprávky sú pre všetkých skutočným darom z nebies! Pre mňa sú ozajstným liekom na dušu, posilou ducha a balzomom na srdce. Ďakujem, Elfka, Vám aj všetkým, čo tvoria tieto internetové stránky, tlačia a vydávajú Vaše knihy a akokoľvek inak sa podieľajú na Vašej tvorbe a jej šírení po celom svete. Prajem Vám veľa zdravia, radosti, inšpirácie a nech sa Vám splnia všetky Vaše priania. My, Vaši čitatelia, Vás už máme radi. :-)

Jelena

Prečítala som si len krátky úryvok z Vašej rozprávky a už aj ten ma rozveselil a zahrial na duši. Máme postihnutého syna. Napriek tomu, že zatiaľ takmer vôbec nerozpráva a rozumie len niečomu, lásku a nehu pochopí vždy. Vďaka nemu sme si aj my začali vážiť lásku a chápať jej podstatu.

Venera

Milá Elfka,

Vaše rozprávky sú jednoducho zázračné. Sú naozaj živé. Keď ich človek číta, dostáva sa do iného sveta. Nie sú to len rozprávky, je to sprievodca životom. Každý aspoň raz v živote čítal knihu plnú múdrych rád – ako správne žiť, ako sa správať alebo ako sa dostať z depresie, no väčšinou všetky rady hneď zabudol. Vaše rozprávky však zostávajú v povedomí navždy, ani keby ich napísali anjeli. Keď ich človek číta, prežíva s hrdinami každý okamih, akoby ten príbeh zažíval on sám. Veľmi Vám ďakujem, Elfka.

Prajem Vám veľa šťastia a tvorivých úspechov.

Ľubov

Milá Elfka,

ste čarodejnica. Ďakujem Vám za skvelé internetové stránky. Keď ich čítam, teším sa ako dieťa. Prajem Vám veľa zdravia.

Dňa 23. 10. 2006 som začal nový život. Získal som komplexný systém regeneračných schopností. Zmenil som svoj životný štýl a spôsob uvažovania. Uveril som vo vlastné sily a možnosti a začali sa diať zázraky. Vyhodil som okuliare. Už som viac nepotreboval lieky.

Moja duša i telo sa uzdravili. Je to naozaj NOVÝ ŽIVOT! Na Silvestra 2010 som o 16.30 v bulharskej televízii ukázal divákovi čarovný nástroj na riešenie problémov – nástroj na mydlové bubliny z Obchodu so šťastím. Z druhého vrecka som vytiahol geniálny vynález na vyčarovanie úsmevu na zamračených tvárach – v posledných rokoch taký zanedbávaný kaleidoskop, ktorý dokáže vytvoriť množstvo najrozmanitejších a jedinečných kombinácií farieb.

Posielam odkaz na televízny archív kanálu 7: <http://www.tv7.bg/videoArchive/65032/> page 2 / 8, nahrávka z 31. 12. 2010.

*Svoj list končím slovami z Obchodu so šťastím: VÝCHOD JE!
Overil Dimitr.*

Dimitr, Bulharsko

Niekoľko slov autorky

Poviem vám neuveriteľný príbeh o tom, ako sa táto kniha ocitla vo vašich rukách.

Dávno-prádávno, ešte keď som bola malá, snívalo sa mi o Českej republike (vtedy to ešte bolo Československo) prvý raz. V tom sne som presne vedela, že je to ona. Prechádzala som sa úzkymi uličkami, prezerala som si škridlové strechy a výklady obchodov... Keď som sa zobudila, zdalo sa mi to čudné. V Česku som predsa nikdy nebola, nemám tam nijakých známych ani žiadnych príbuzných, odkiaľ by som teda mohla vedieť, ako vyzerá? V tom sne som však mala taký čarovný pocit, ani keby som sa dostala do rozprávky. Ten sen sa mi stále vracal.

V dospelosti ma moje cesty zaviali ďaleko od Českej republiky, no pred niekoľkými rokmi sa ma v jednom rozhovore ktosi pýtal na moje vysnené pranie. Bez rozmýšľania som vyhlkla: „Pozrieť sa do Českej republiky!“ Môj sen sa mi totiž naďalej občas vracal a nedovoľoval mi zabudnúť na tú rozprávkovú krajinu, kam ma z času na čas unášali moje sny.

Onedlho som začala písať rozprávky. Najprv len tak pre radosť, ale potom sa začali diať neuveriteľné zázraky: stretla som skvelú ženu, riaditeľku Inštitútu rozprávkovoterapie Tatianu Dmitri-

jevnu Zinkevič-Jevstignejevovú. Práve ona ma skontaktovala s vydavateľstvom Reč, kde sme za rok spolu vydali osem kníh. Všetko šlo hladko ako mávnutím čarovného prútika.

Jedného dňa som dostala list od úžasnej ženy Aleny Ryžakovej. Hádajte, odkiaľ bol. Z Českej republiky! Alena mi napísala, že preložila moju rozprávku Obchod so šťastím do češtiny a že sa páčila všetkým jej priateľom a známym. Alena je veľmi sympatický a pozitívne naladený človek. Čoskoro sme sa spriatelili a vzali sme si do hlavy, že moje knihy sa musia dostať do Českej republiky. Alena začala s vervou prekladať a rokovať s vydavateľstvami a ja som sa nesmierne tešila: „Áno! Už je to tu! Česká republika je na dosah a ja sa tam dostanem tým najrozprávkovejším spôsobom!“

Myslím, že nám pomáhala vyššia sila, lebo všetko šlo ako po masle. Vydavateľstvo Fragment prejavilo o rozprávky záujem a ja som napísala knihu výhradne pre Českú republiku a nazvala som ju Obchod so šťastím podľa rozprávky, ktorá inšpirovala Alenu k jej ďalším aktivitám.

Ak držíte v rukách Obchod so šťastím, môžete si byť istí, že je to výsledok radu zázračných udalostí. Pozdravujem ťa, Česká republika, rozprávka môjho detstva! Ďakujem všetkým, čo sa zúčastnili na vydaní tejto knihy. Ďakujem svojej literárnej agentke Alene Ryžakovej, vydavateľstvu Fragment a vám, milí čitatelia.

SOM ŠĚASTNÁ!

Pozvánka na šťastie

Chcem vás pozvať do veľmi zvláštneho obchodu. Čo sa v ňom predáva? Predsa šťastie!

Namietate, že šťastie sa nedá kúpiť? Že ho nemožno chytiť, držať ani sa ho dotknúť?

Samozrejme, že nie. Veď šťastie je stav duše, ktorý nám dáva krídla. V jednej chvíli sme absolútne šťastní a za okamih už nie tak celkom, a dokonca bývajú obdobia, keď nám vôbec nie je do spevu.

Predstavte si, že ste sa naučili každú sekundu svojho života naplniť šťastím. Napríklad teraz, práve v tomto okamihu, ste šťastní. A o chvíľočku ste znova šťastní. Uplynie celý deň a vás šťastie neopúšťa. Aj zajtra a pozajtra, nech sa deje čokoľvek, ste stále šťastní.

**Predstavte si,
aký by bol váš život.**

Všetky pohromy a trápenia by zmätene ustúpili – majú totiž rady ufňukancov a smoliarov, šťastní ľudia ich nezaujímajú.

Vravíte, že sú to rozprávky? Áno, sú. Čo iné by vám však mal ponúknuť rozprávkoaterapeut? Váš život sa môže stať rozprávkou, ak to, pravdaže, budete chcieť.

Každý človek si totiž môže vytvoriť svoj šťastný priestor sám, svojimi vlastnými rukami. Každý okamih svojho života môžete urobiť šťastným. To všetko je možné. Ako? To vám, samozrejme, poviem. Podelím sa s vami o všetko, čo viem a dokážem, o všetko, čo som sa naučila na svojej ceste životom. Mám rada, keď je na svete veľa šťastných ľudí! A verte, že ak sa to podarilo mne, mojim priateľom a čitateľom, podarí sa to aj vám!

VITAJTE V OBCHODE SO ŠŤASTÍM

Obchod so šťastím

Pondelok je nesmierne náročný deň a našťastie sa niekedy aj končí. Vliekla som sa z práce a cítila som sa tak, ako vyzerala obloha – zamračene, pochmúrne, ako pred búrkou. Vonku mrholilo, takže to bolo ešte horšie. A aby toho nebolo málo, keď som zahla na ulicu vedúcu k nášmu domu, ukázalo sa, že sa tadiaľ nedá prejsť. Ulica bola zavretá pre opravy, ktoré boli v plnom prúde. Cestári starostlivo uzavreli cestu farebnou páskou a zavesili na ňu tabuľku s nápisom *Východ nie je*. Hoci ani vchod som si akosi nevšimla. Mala som dve možnosti: vľavo viedol dlhý plot okolo školy, napravo okolo polikliniky. Musela som si vybrať – vľavo alebo vpravo. V duchu som zanaďavala a vydala som sa okolo školy.

Doteraz som touto klukatou cestou nešla, a preto som si nikdy nevšimla ten obchodík. Bol na konci obyčajného činžiaka a jeho názov okamžite upútal moju pozornosť: volal sa Obchod so šťastím.

Zaujímalo by ma, čo v takom obchode môžu predávať, pomyslela som si očarene. V tej chvíli sa rozpršalo dvakrát silnejšie, takže som sa s úľavou schovala do obchodu. Dvere sa za mnou ticho zavreli a melodický zvuk zvončeka ma rozochvel až hlboko vnútri. Akoby sa niekto v mojom tele rozosmial. Vyvolalo to vo mne taký radosný pocit, ani keby sa malo stať niečo príjemné.

Vošla som dnu a zostala som stáť ako ochromená. Pravdupovediac, bola som trochu v rozpakoch. Obchod bol veľmi zvláštny a pripomínal skôr opustený sklad plný rozmanitých harabúrd. Pomedzi pulty a regály chodili zákazníci a prezerali si rozličný tovar. Všade panoval veselý ruch. K východu zamierila starenka, ktorá žiarila ako lampión. Keď prechádzala popri mne, usmiala sa a žmurkla na mňa.

„Prepáčte, čo sa tu predáva?“ spýtala som sa jej.

„Ako to myslíte?“ začudovala sa starenka. „Čo sa píše, to sa aj predáva. Šťastie, dievčatko. Šťastie!“

„A... v akej forme?“

„No v akej si len vyberieš, moja milá. Na metre, kilá, kusy.“ Musela som vyzeráť poriadne šokovane, lebo starenka sa zasmiala a dodala: „Neboj sa, dievča, tovar je naozaj kvalitný. Som stála zákazníčka. Uvidíš, bude sa ti tu páčiť.“

Zatiaľ čo starenka za zvuku zvončeka vykĺzla z obchodu, ku mne sa hrnul predavač v modrom plášti s menovkou na prsiach. Stálo tam: *Michal, predavač šťastia.*

„Prepáčte mi, prosím, že som sa vám nemohol venovať hneď. Máme veľa zákazníkov a veľa práce,“ ospravedlnil sa mi predavač šťastia Michal. „Vidím, že ste u nás prvý raz.“

„Vy si pamätáte všetkých svojich zákazníkov?“ začudovala som sa.

„Samozrejme! Veď keď sa niekto rozhodne, že chce byť šťastný, zvyčajne sa stáva naším stálym zákazníkom,“ vysvetlil mi Michal.

„A čo konkrétne je na tom vašom tovare také... šťastné?“ spýtala som sa s istou pochybnosťou.

„Dost' už bolo rečí,“ náhle sa spamätal Michal. „Dovoľte mi urobiť vám malú exkurziu, ukázať vám tovar, takpovediac, osobne.“

Chytil ma za lakeť a viedol ma k regálom.

„Všimnite si, prosím, tieto čarovné kaleidoskopy. Dodávajú životu lesk. Vždy je to úplne nový zážitok – ohňostrojom farieb, množstvo najrozličnejších kombinácií.“

„Veď je to len hračka,“ namietla som.

„Vy si vari myslíte, že život je vážna vec?“ spýtal sa ma Michal.

„Samozrejme, že je vážna!“ potvrdila som. „Keby sa dospelí mohli hrať ako deti...“

„Tak sa hrajte!“ navrhol Michal. „Kto vám to môže zakázať? Veď ste dospelá.“

„Mám predsa povinnosti... prácu,“ ohradila som sa unavene.

„Len sa občas pohrajte. Na začiatok si vezmite ten kaleidoskop. Keď sa budete nudiť, keď vám bude smutno alebo keď budete prepracovaná, venujte mu chvíľku svojho času. Uvidíte, že váš život sa rozžiarí jasnými farbami.“

„Rozmyslím si to,“ povedala som diplomaticky.

„Tak teda pokračujme,“ navrhol Michal. „Ukážem vám, ako funguje bublifuk. Pozrite sa! Pozrite, každá je iná! A ako praskajú!“

„No a čo?“ nechápala som.

„Akože no a čo?“ zvolal nadšene Michal. „Všetky vaše problémy prasknú ako mydlové bubliny. Ľahko! Krásne! S radosťou!“

„Kiežby tak ľahko zmizli aj v živote,“ vzdychla som si.

„Väčšina našich problémov je až priveľmi nafúknutá. Presne ako tie bubliny. Naučte sa pristupovať k problémom ako k mydlovej bubline. Pozrite sa na ňu, pokochajte sa tým, ako sa prelieva, jej tvarom i veľkosťou a nechajte ju, nech praskne – presne takto – a nech sa rozletí na množstvo dúhových bubliniek.“

Ten Michal vravel samé zvláštne veci. Ani neviem prečo, ale chcela som mu veriť. Bolo v ňom niečo veľmi... presvedčivé.

„Tak dobre, možno na tom čosi je,“ súhlasila som. „No uveriť, že kaleidoskop a bublifuk sú šťastie, naozaj nemôžem. Nehnevajte sa.“

„V tom prípade musíme ísť do oddelenia látok. Máme

tu úžasné oddelenie látok,“ nedal sa odradiť predavač šťastia. „Poďme šťastiu v ústrety!“

Ponáhľala som sa za ním k ďalšiemu regálu. Naozaj na ňom boli najrozmanitejšie látky absolútne neuveriteľných farieb. Predavač v tomto oddelení práve obsluhoval dámu stredného veku.

„Máte nejaký veselý vzor?“ spýtala sa tá zákazníčka.

„Samozrejme, madam. Pozrite sa!“ odvetil s úsmevom predavač a rozložil pred ňu svetlozelenú látku potlačenú vtípnymi tancujúcimi zajačikmi. „Tento je výnimočne veselý. Poďme sa na ňom spolu zasmiať.“

Začal sa smiať a dáma sa k nemu pridala. Zajakali sa od smiechu, očividne spokojní jeden s druhým aj so svojimi životmi. A zrazu sa stalo, že aj ja som sa začala mimovoľne usmievať.

„Ušijem si z nej veselú zásteru a chňapky. Keď budem variť obed, úsmevy napadajú do jedla a celá moja rodina bude veselá,“ rozhodla sa dáma.

Zrazu som si uvedomila, že obdivujem jej tvár – vyzerala, ani keby žiarila zvnútra. V očiach a kútikoch úst jej ešte vždy ihral úsmev.

„Niekedy sa stačí obklopiť príjemnými vecami, aby sa život stal rovnako príjemným,“ vysvetlil mi Michal.

„Naozaj je to také jednoduché?“ neverila som. „Veď sú to iba maličkosti.“

„Život sa predsa skladá z maličkostí,“ pošepkal mi dôverne Michal. „Aj šťastie sa skladá z maličkostí. Veď sa

hovori: Maličkosť, ale poteší. A viete si predstaviť, čo sa stane, ak takých maličkostí bude veľa?“

„Viem,“ usmiala som sa. „Že by šťastie?“

„Konečne ste pochopili podstatu nášho tovaru!“ nadchol sa predavač šťastial. „A to ešte nie je ani zďaleka všetko. Poďme ďalej. Chcem vám ukázať našu novinku. Veľkú knihu šťastia. Práve sme ju dostali.“

V oddelení kníh bolo všetko možné, ale Michal mi nedal príležitosť poriadne si knižky poprezeráť. Hneď mi strčil do ruky sympatickú knihu v pestrofarebnom obale. Otvorila som ju na náhodnom mieste a začudovala som sa. Nič v nej totiž nebolo. Teda skoro nič. Na hornom okraji strany bolo napísané: *Dnes bol najšťastnejší deň môjho života!* A na spodnom: *A zajtrajšok bude ešte lepší!* Inak bola strana celkom prázdna. Pravdaže, ak nerátam linajky, ani keby to bol zošit pre prváčikov. Listovala som ďalej, ale celá kniha bola rovnaká.

„Tak ako sa vám páči?“ spýtal sa s pýchou Michal.

„Veď tu nie je nič napísané!“ odvetila som rozhorčene.

„No práve!“ potvrdil predavač. „O tom to celé je. Vy ju budete písať.“

„Ja...“ zarazila som sa, „ja to predsa neviem.“

„Dnes neviete, ale zajtra sa môže všetko zmeniť,“ vyhlásil Michal tajomne. „Môžem vám dať malú prednášku?“

„Áno, pravdaže,“ prikývla som, lebo som bola veľmi zvedavá.

„Každý deň je naplnený rôznymi udalosťami, niektoré sa nám páčia, iné nie. Hoci to znie čudne, pamätáme si skôr tie zlé ako tie dobré. Je to preto, lebo tie dobré vnímate ako samozrejme, myslíme si, že to tak má byť. A naše šťastie je v konečnom dôsledku zatienené. Súhlasíte?“

„Áno, to je pravda,“ prikývla som. „Niekedy úplná maličkosť pokazí človeku celý deň.“

„Veľká kniha šťastia vám ponúka presne opačnú cestu. Môžete si do nej zapisovať len šťastné udalosti. Najmenej päť denne. Prípadne aj viac, ale v nijakom prípade nie menej.“

„Kde vezmem toľko šťastných udalostí za deň?“ protestovala som.

„Dovoľte mi s vami nesúhlasiť. V skutočnosti je to veľmi jednoduché, ibaže ste to ešte neskúsili,“ ohradil sa predavač šťastia. „Pravdaže, spočiatku budete musieť preladiť svoje myslenie na novú vlnu, ale čoskoro tomu prídete na chuť, lebo je to veľmi príjemné. Skúste to hneď teraz! Čo šťastné sa vám dnes stalo?“

„Neviem,“ povedala som unavene. „Dnes som mala ťažký deň.“

„Mali ste nejaký úraz?“

„Preboha, nie,“ zľakla som sa.

„No vidíte, to je predsa šťastie! Hneď to zapíšte,“ potešil sa Michal. „Stratili ste dnes niečo?“

„Áno, stratila som dôležitý dokument, ale potom som ho našla medzi papiermi,“ potvrdila som.

„To ste mali šťastie! Je to tak?“ pokračoval v prednáške predavač šťastia.

„Mala,“ súhlasila som. „Mala som šťastie, že sa našiel.“

„A teraz to skúste sama, už vám to ide,“ povzbudil ma.

„Tak teda... dnes som stretla zlatého psíka. Takého strašne huňatého a v oblečku. Vyzeral ako z cirkusu. Aj jeho majiteľka bola celá huňatá. Akoby si z oka vypadli.“

„Vidíte, to je skvelé! Ide vám to výborne,“ pochválil ma Michal.

„A ešte som dnes konečne dokončila vyúčtovanie. Som unavená, ale mám to hotové.“

„To už máme štyri,“ spočítal ich. „Ostáva už len jedna príhoda. Takže?“

„Čo sa ešte stalo?“ premýšľala som nahlas. „Mrholilo. Šla som domov a tam opravovali cestu. Musela som to obísť... Áno! Potom som zašla do vášho obchodu,“ vykrikla som. „Zapíšte to.“

„Veľmi rád,“ poznamenal predavač šťastia. „Som poličotný, že to chcete pridať do zoznamu šťastných udalostí. Takže prvých päť príhod máme zapísaných. Začali ste písať svoju Veľkú knihu šťastia!“

„A to mám písať každý deň?“ spýtala som sa. „A čo keď ju zaplním celú?“

„Za ten čas si už vaša myseľ zvykne zaznamenávať šťastné udalosti automaticky, nielen päť denne, ale oveľa viac,“ sľuboval Michal. „A váš život sa naplní šťastím.“